

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EEN VROUW MET BEHOEFTE

komedie in twee bedrijven

1880
door

John Vermeulen

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2014
Nr.2692

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be -> opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN VROUW MET BEHOEFTE* op te voeren moet de naam van auteur *JOHN VERMEULEN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2001/0220/031
ISBN 978-90-385-07293

© 2001 Toneelfonds J. Janssens/John Vermeulen
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(1 dame – 1 heer)

JEANNE : Veertiger, een beetje stevig en aantrekkelijk. Notarisdochter

LUCIEN : Veertigplusser, uitgebluste ambtenaar, kalend, chagrijnig.

DECOR

Het eerste bedrijf bestaat uit twee scènes met dezelfde setting; een tuintafel, twee stoelen en een parasol en een aparte bank. Op de tafel ligt een draadloze telefoon of een gsm. Eventueel een of twee namaakboompjes of iets dergelijks plus ‘zonnige’ belichting om te suggereren dat we ons op een tuinterras bevinden. Verder speelt het GELUID van de donder twee keer een bescheiden rol.

In het tweede bedrijf wordt een woonkamer gesuggereerd. Dezelfde tuintafel kan gebruikt worden, met een tafelkleed er overheen. Eventueel andere stoelen. Op de tafel staat een laptop. In de fond een drankkastje met daarboven aan de wand een of andere reproductie. Op de kast een spuitbus met insecticide en een krant.

De personages zijn Jeanne en Lucien, een echtpaar van veertig plus. Hij is een ambtenaar aan de stad, zij een notarisdochter. Het grootste deel van hun energie besteden ze aan elkaar in het haar zitten. De liefdesvonk lijkt al lang uitgedoofd. Alhoewel...

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

(Wanneer het doek opgaat zit Jeanne aan de tafel een kruiswoordpuzzel in te vullen)

JEANNE : Een ander woord voor vent, negen letters... *(telt zwijgend op de vingers)*
Steen-e-zel... *(roept, zonder blik op te slaan van tijdschrift)* Ventje, breng mij eens iets mee om te drinken!

LUCIEN : *(op langs rechts, bloemenhemd en veel te ruime shorts, draagt emmer met water, krant en vliegenmepper onder andere arm, zet emmer voor de voeten van Jeanne, gaat op andere stoel zitten, slaat krant open)*

JEANNE : *(kijkt verbaasd naar emmer)* Wat krijgen we nu?

LUCIEN : Da's omdat gij zuipt als een paard, zo kunt ge tenminste een tijdje voort.

JEANNE : O ja? En kunt ge een paard kruisen met een ezel?

LUCIEN : Natuurlijk, zo maken ze muilezels. Dat ziet ge wel aan uw zoontje.

JEANNE : Zeg eens, waarom is Bastiaan altijd MIJN zoon als gij het op uw zenuwen hebt?

LUCIEN : Wie zegt er dat ik het op mijn zenuwen heb? En hebt ge uwe zoon al eens goed gezien? Weet ge nog die keer dat hij eens verloren gelopen was toen dat hij nog klein was? Hij ging aan een agent vragen of dat die zijn papa en mama zou kunnen vinden.

JEANNE : *(verveeld)* Jaja, en die agent antwoordde dat dat er van afhing hoe ver dat wij ons weggestopt hadden. Dat hebt ge al duizend keer verteld, tegen iedereen die het horen wil.

LUCIEN : Het bewijst hoe lelijk dat hij was. En de dokter in 't moederhuis kwam zich bij mij verontschuldigen toen hij pas geboren was. We hebben alles gedaan wat we konden, zei hij. Maar hij is er toch doorgekomen.

JEANNE : *(schokschouderend)* Het vaderschap is natuurlijk nooit helemaal zeker, da's een feit. Hier in mijne Cosmo staat dat drie kinderen op de tien buitenechtelijk gemaakt worden.

LUCIEN : Ik zou WILLEN dat hij niet van mij was, maar ik vrees dat die kans klein is.
Tenzij dat gij toen iemand tegengekomen zijt die al een paar jaar geen vrouw gezien had, en die bovendien ook nog strontzat was.

JEANNE : O ja? Ge zou ervan verschieten wie dat ik nog allemaal kan krijgen!

LUCIEN : (*grijnzend*) Daar zou ik zeker van verschieten.

JEANNE : Gisteren hé, gisteren stond de patissier nog te flirten met mij! In de winkel, terwijl iedereen erbij stond.

LUCIEN : Ja, dat zal wel! Die vent weet waarom. Als gij op een ander gaat dan is hij verdomme de helft van zijn omzet aan patékes kwijt!

JEANNE : (*dromerig*) 't Is anders een ferme vent, en zijne crème is ook niet slecht.

LUCIEN : Zijne crème! (*verdiept zich in krant, grist dan opeens vliegenmepper van de tafel, slaat wild om zich heen*)

JEANNE : Ziet ge ze weer vliegen?

LUCIEN : Die beesten hè, ik krijg er wat van!

JEANNE : Rot vlees trekt ongedierte aan.

LUCIEN : En van giftige planten blijven ze weg. (*legt vliegenmepper neer, kijkt wantrouwig om zich heen, concentreert zich opnieuw op krant*)

JEANNE : Gisteren vroeg onze Bastiaan wat het kost om te trouwen.

LUCIEN : O ja? En wat hebt ge geantwoord? Uw vader is nog altijd aan 't betalen, manneke? (*hoofdschuddend*) Trouwen! Trouwen is zoals in een restaurant gaan eten. Eens dat ge besteld hebt, ziet ge dat ge verkeerd gekozen hebt. Dat op de andere tafels ziet er altijd veel smakelijker uit.

JEANNE : Och ventje, ik heb nooit geweten wat het betekende om echt gelukkig te zijn, tot ik met u getrouwd was.

LUCIEN : (*Verbaasd*) Hè?

JEANNE : Ja... en toen was het natuurlijk te laat. (*glimlacht overdreven vriendelijk*)

LUCIEN : Als ge me dan toch zo verschrikkelijk vindt, waarom blijft ge dan bij mij?

JEANNE : Ik blijf niet bij u, gij zijt degene die bij MIJ blijft hangen! Voor uwe vreet natuurlijk, en uwe was en uwe strijk, en omdat uw kot proper zou blijven.

LUCIEN : Da's ouwe koek, hé Jeanneke. Ge valt in herhalingen.

JEANNE : Ik val NIET in herhalingen!

LUCIEN : Nee, de dochter van een notaris valt niet in herhalingen, die is verbaal-repetitief.

JEANNE : Heeft meneer weer een paar nieuwe woordesjes geleerd, ja?

LUCIEN : Mijne was en mijne strijk... Dat ik iedere maand heel m'n pree aan u afgeef, daar zwijgt ge over, hè?

JEANNE : Uw préke van de stad? Ik ben er vet mee, ik heb de kleinste auto van heel de straat!

LUCIEN : Ge moet al een hele vent zijn om meer te kunnen verdienen dan een vrouw kan uitgeven.

JEANNE : En ge moet al een hele vrouw zijn om zo'n vent te kunnen vinden!

LUCIEN : Och, troost u, Jeanneke. Ge hebt misschien de kleinste auto van de straat, maar ge hebt in ieder geval de grootste smoel!

JEANNE : Ik heb dan toch nog IETS dat groot is.

LUCIEN : (*wantrouwig*) Wat wilt ge daar nu weer mee zeggen?

JEANNE : (*tijdschrift opstekend, het is de Cosmopolitan*) Er staat hier een interessant artikel in over Viagra.

LUCIEN : God in de hoge hemel, krijgen we dat nu weer? (*mept verwoed naar denkbeeldige vlieg*)

JEANNE : Als 't niet goed niet meer gaat met uw dingeske, dan moet ge daar toch iets aan doen zeker?

LUCIEN : (*mompelend, afgewend hoofd*) Een ander wijf zoeken, ja...

JEANNE : Ik ben in de fleur van m'n leven, ik heb zo mijn behoeften.

LUCIEN : In de fleur van haar leven! De verslenste fleur zeker?

JEANNE : Ja, dat hebt ge met bloemen die niet regelmatig besproeid worden.

LUCIEN : Zeg, ge zijt het aan het uithangen zenne!

JEANNE : Daar wordt ge ambetant van, hè? Als ze over uw zwakke plek beginnen?

Allez ja, ge hebt wel meer zwakke plekken, maar die ene is wel héél zwak.

Waarom draagt gij eigenlijk een onderbroek? Ge hebt niks om erin te steken!

LUCIEN : Niks om erin te steken? En waarom draagt gij dan een BH?

JEANNE : Daar zit tenminste een beetje gewicht in.

LUCIEN : Jaja, weet ge wat? Laat uwen BH liever uit, dan trekken de rimpels misschien uit uw gezicht.

JEANNE : Daar kunnen ze toch geen kritiek op verdragen, hè? Op hun lief-des-techniek. Daarom dat mannen allemaal zo zot zijn van maagden, die kunnen geen vergelijking maken.

LUCIEN : *(hoofdschuddend)* En dan zeggen ze dat het de venten zijn die altijd met seks in hunne kop zitten!

JEANNE : In mijne kop zit ik er niet mee, 't zit ergens anders.

LUCIEN : Leg er dan maar wat ijsblokjes op. Of koopt een hondje, zoals uw zuster. *(aapt temerig zijn schoonzuster na)* Ik heb een woewoeke gekocht, en weet ge hoe dat het heet? Het heet Beffie.

JEANNE : 't Is toch een lief beestje.

LUCIEN : Ja, daar twijfel ik niet aan. *(grijnst)*

JEANNE : Och, die Viagra zou misschien toch niks voor u zijn. *(grinnikt)* Het zou hetzelfde zijn als dat ge een vlaggenstok recht zou zetten op een stort!

LUCIEN : *(smijt krant neer, springt overeind, gaat met de handen op de rug in een hoek van de fond staan kijken)* De rozen zouden gesnoeid moeten worden.

JEANNE : Wat houdt u tegen? De schaar ligt in de kast.

LUCIEN : Ik blijf liever van de bloemen af.

JEANNE : Ja, dat had ik al door. *(krijgt de achterkant van Lucien in de gaten, bekijkt hem demonstratief)* Zeg Lucien, die shorts, is dat er wel ene van u? 't Is precies een tent om over een vleugelpiano te trekken.

LUCIEN : *(aan broek trekkend)* Da's er ene die ge in mijn kast gelegd hebt omdat hij voor u te smal geworden was.

JEANNE : Pardon meneer, ik heb de elegantste billen van heel de straat!

LUCIEN : De elegantste billen? Ik heb u zo'n klein autootje gekocht opdat ge van voren op twee stoelen tegelijk zou kunnen zitten. *(kijkt met handen in de zij naar omhoog)* 't Gaat precies nog regenen vandaag.

JEANNE : Ja, daarom dat de wolken zo laag hangen zeker?

LUCIEN : Ach Jeanneke... *(gaat weer zitten, vermoeide bewegingen)* We zijn er allebei niet op vooruit gegaan de laatste jaren...

JEANNE : Dat kan best zijn, maar IK ben tenminste ooit nog schoon gewéést!

LUCIEN : Is het daarom dat ge tegenwoordig zoveel in die ouwe fotoboeken zit te gapen?

JEANNE : Nee, dat is 't niet... (*strekt de rug, hand aan de rug, pijnlijk gezicht*) Pff, mijne rug heeft het weer zitten... Nee, ik probeer me te herinneren waarom ik eigenlijk destijds met u getrouwd ben. (*kijkt Lucien van terzijde peinzend aan*) Eerlijk gezegd, ik weet het niet meer...

LUCIEN : Nee? Ik weet het anders nog wel.

JEANNE : Ja, en?

LUCIEN : Omdat ge nondedju de elegantste BUIK van heel de straat aan het krijgen waart! Ge hadt precies een voetbal ingeslikt.

JEANNE : En wie z'n schuld was dat?

LUCIEN : Da's nooit zeker, ge hebt het daarjuist zelf gezegd.

JEANNE : Jaja, leg het nu maar uit.

LUCIEN : Ik ben anders serieus verschoten, toen den Bastiaan te voorschijn kwam.

JEANNE : Waarom? Van de spiegel verschiet ge toch ook niet? Maar ja, daar zijt ge natuurlijk aan gewoon.

LUCIEN : (*peinzend, voor zich uit pratend*) Op een dag kijkt ge in de spiegel, en ge ziet dat ge uw vader staat te scheren...

JEANNE : Schoon zenne. Waar hebt ge dat nu weer gelezen? Op het internet zeker, tussen twee pornobeledes door?

LUCIEN : Pornobeledes?

JEANNE : Doe nu niet onnozel, hè? Ge denkt dat ik dat niet kan zien zeker, waar dat ge allemaal gezeten hebt op het internet? Ik ken meer van computers dan gij!

LUCIEN : Ja, dat zal wel. Toen ik hem pas gekocht had, zijt ge twee uren aan 't proberen geweest of ge er de VTM op kon ontvangen!

JEANNE : Awèl hé, en ik heb gelezen dat dat tegenwoordig kán met een computer. Ik was gewoon op mijnen tijd vooruit.

LUCIEN : Het enige dat op zijnen tijd vooruit is, is uw dikke kont. Uw idee van een evenwichtig dieet is in iedere hand een even zware doos met patékes dragen! Gaat ge nog altijd naar die dokter die gezegd heeft dat ge u geen zorgen moet maken zo lang dat ge maar niet zwaarder weegt dan uw ijskast?

JEANNE : Da's pure afgunst, manneke. Sta nog eens recht, dat ik het nog eens kan zien? Broek vol gat en geen billen! Maar wel een pens gelijk een biervat, da's schoon zeker?

LUCIEN : (*staat op*) Ik een pens gelijk een biervat? (*neemt body building pose aan*) Zie eens, Arnold Schwarzenegger is er niks tegen!

JEANNE : Arnold Schwarzenegger! Lukske Slappenegger, ja!

Weet ge wat? Ik zal de afstandsbediening van de tv tussen uw voeten plakken, dan zijt ge verplicht de hele avond sit ups te doen!

LUCIEN : (*zakt ineem, gaat weer zitten*) Gij zijt ook niet bepaald een Pheadra Hoste, hé Jeanneke!

JEANNE : Is dat misschien degene waar dat gij van droomt tegenwoordig? Daarom dat ge altijd zo ligt te woelen in uw bed.

LUCIEN : (*voor zich uit*) Ik heb het dromen al een hele tijd geleden opgegeven, Jeanneke. Al een hele tijd... (*pakt zijn krant, verbergt zich erachter*)

JEANNE : (*pakt haar tijdschrift*) Misschien zit daar wel het probleem...

LUCIEN : Welk probleem? Is er een probleem?

JEANNE : De sleur van alledag.

LUCIEN : Welke sleur? We schijten elkaar toch alle dagen op een andere manier uit?

JEANNE : (*kijkt Lucien berekenend aan*) Ik zou wel eens een keer willen vrijen vanachter in de auto.

LUCIEN : Gij zijt niet goed zeker?

JEANNE : En gij moogt terwijl sturen. (*begraaft zich grijnzend in Cosmo*)

LUCIEN : Ik sturen? En met wie zoude gij dan wel willen... Och, laat maar zitten, ik wil het niet weten.

JEANNE : En we zouden bijvoorbeeld eens ergens anders op vakantie kunnen gaan dan ieder jaar opnieuw naar dat stomme Benidorm.

LUCIEN : Ergens anders? Naar waar wilt ge dan? Naar Torremolinos misschien?

JEANNE : We zouden bijvoorbeeld eens naar Turkije kunnen gaan.

LUCIEN : Ik moet niks hebben van die Turken.

JEANNE : Of naar Griekenland.

LUCIEN : Ik vertrouw die Grieken voor geen haar.

JEANNE : Of naar Italië.

LUCIEN : Veertien dagen aan een stuk spaghetti vreten zeker?

JEANNE : Of naar Amerika.

LUCIEN : Ik heb een hekel aan Amerikanen.

JEANNE : Aan wie hebt gij eigenlijk géén hekel? De enige die gij graag ziet da's uw eigen!

LUCIEN : Natuurlijk, ik ben ook den enige goeie.

JEANNE : Ja, da's eigen aan mannen. Daarom dat ze allemaal zo graag masturberen. Dan hebben ze hun beste vriendje in hun hand!

LUCIEN : (*verveeld*) Zeg Jeanne, ge zit weer op een weer, hè!

JEANNE : Nee, ik zit op iets anders. (*slaat driftig blad om van magazine*) Weet ge wat een gros onnozelheid is? Twaalf dozijn mannen bijeen in één kamer! Al goed dat er een gaatje in jullie penis zit, anders kwam er geen lucht in uw hersenen!

LUCIEN : Heel grappig! Staat dat allemaal in uwe Cosmo?

JEANNE : Nee, maar hier staat wel dat getrouwde mannen gemiddeld langer leven dan vrijgezellen.

LUCIEN : En staat er ook bij dat ze met veel meer plezier doodgaan dan vrijgezellen?

JEANNE : Jaja, zo redeneert ge nu... (*staart in de verte, dromerig*) Ik weet nog altijd hoe ge me destijds ten huwelijk vroeg. Ge speelde een heel mooi liedje voor mij op uw blokfluit. En daarna, met een glas champagne in uw hand...

LUCIEN : Ja, bezopen was ik in ieder geval.

JEANNE : Schat, wilt ge – hik! - met me trouwen? (*kijkt Lucien aan*) En weet ge nog wat ik antwoordde?

LUCIEN : O ja, heel romantisch! Ge vroeg: weet ge niks beters?

JEANNE : En daarop antwoordde gij: ja, maar die willen niet...

(*ze lachen allebei*)

LUCIEN : En dan uw moeder! (*aapt schoonmoeder na*) Watte? Met mijn dochter trouwen? En ge hebt zelfs nog geen werk!

JEANNE : Ja, en toen antwoordde gij: (*aapt Lucien na*) Waarvoor denkt ge anders dat ik uw dochter nodig heb?

(*ze lachen weer allebei*)

LUCIEN : Ze had niet eens in de gaten dat ge al een hele tijd in verwachting waart. Ze dacht dat ge gewoon zo vet aan het worden waart als zij.

JEANNE : (*gedaan met lachen*) Hèla, hèla, een beetje respect voor mijn moeder, gij hè!

LUCIEN : Uw moeder...

JEANNE : (*onderbrekend*) Pas op hè!

LUCIEN : Dat mens is zo lelijk dat ze al twee keer een werkaanbieding heeft gekregen op de kermis.

JEANNE : Hoe, op de kermis?

LUCIEN : Awèl ja, in 't spookhuis.

JEANNE : (*waarschuwend*) Lucien!

LUCIEN : Ze is zo lomp dat ze al zes keer over de draad van de telefoon gestruikeld is.

JEANNE : Precies of zij is de enige die daar wel eens over struikelt!

LUCIEN : Ja Jeanneke, maar dat mens heeft wel een DRAADLOZE telefoon!

JEANNE : Och, onnozele vent!

LUCIEN : En dan dat kot waar dat ze in woont! Ze stinkt naar 't geld, maar haar living is zo klein dat ge voorzichtig moet zijn als ge uwe sleutel in het slot van de voordeur steekt, anders stompt ge haar een oog uit!

JEANNE : Ons ma is gewoon heel zuinig. En ge zult wel anders piepen als we mettertijd haar centen erven!

LUCIEN : De helft van haar centen, wilt ge zeggen. Uw lekkere zuster zit nu al het rendement te berekenen van al dat geld dat ze denkt te gaan incasseren. Als ze het al niet op haren bil geslagen heeft. 't Zal wel niet voor niks zijn dat ze drie keer per week een rozijnenbroodje gaat brengen naar mama!

JEANNE : Gij hebt gewoon een hekel aan mijn familie, gij.

LUCIEN : Da's een van de problemen als ge trouwt; ge krijgt er van alles bij dat ge niet moet hebben. En 't geen dat ge WILT hebben, daar moogt ge in 't begin nauwelijks aankomen. En als ge er niet meer WILT aankomen, dan MOET het ineens weer... (*slaat met de hand naar een denkbeeldig insect*)

JEANNE : Wat zijt ge nu weer allemaal aan 't zeveren?

LUCIEN : (*staat op*) Ik ga me een pint inschenken. Is uwen emmer al leeg?

JEANNE : Ik zal hem seffens over uwe kop gieten, dan is hij ineens leeg!

LUCIEN : (*terwijl hij afgaat langs rechts*) Ge zou hem beter over uw eigen gieten, dan zijt ge wat afgekoeld.

JEANNE : (*legt Cosmo neer, masseert gezicht met beide handen, blaast vermoeid lucht uit*) O wat is het hier toch plezant tegenwoordig. (*pakt opeens de vliegenmepper, geeft een lel op de tafel*) Voilà, die is plat. Als ik dat met mijne vent ook maar eens kon. Maar ja, eer dat ge dát allemaal opgekuist hebt...

LUCIEN : (*op langs rechts, twee glazen bier in de handen, zet er een neer voor Jeanne*) Santé. (*neemt een flinke slok van het andere glas voor hij het op de tafel zet, gaat zitten*)

JEANNE : Ik had liever koffie gehad.

LUCIEN : Koffie? Ge slaapt nu al met uw ogen open van de zenuwen!

JEANNE : Dat moet gij zeggen, gij zuipt zoveel koffie dat ze uwe verjaardag tot nationale feestdag uitgeroepen hebben in Brazilië!

LUCIEN : Daar, hoort zij! Gij zet verdomme 's nachts uw valse tanden wel in de koffie!

JEANNE : Och onnozele, ik heb geen valse tanden!

LUCIEN : O nee, dat was ik weer vergeten; een notarisdochter heeft geen valse tanden, die heeft een (*bekakt*) tand-pro-these.

JEANNE : Drie tandjes, meneer, drie! Omdat ik niet met een kerkhof in mijnen bek wil lopen zoals gij. 't Is precies de muur van Berlijn terwijl ze hem aan het afbreken waren.

LUCIEN : Ge weet toch dat die brokstukken veel geld waard zijn, hè?

JEANNE : De universiteit zal voor die van u zeker geld willen geven, om nieuwe bacteriënculturen te kunnen bestuderen. Als gij met uwe mond open slaapt, dan verkeert de milieu inspectie in alarmfase één. (*maakt met de handen een toeter voor haar mond*) Hallo, hallo, de buurtbewoners worden aangeraden ramen en deuren gesloten te houden wegens geuroverlast.

LUCIEN : (*kijkt Jeanne enkele tellen peinzend aan*) Jeanne... hebt gij nu echt zo de pest aan mij gekregen? En waarom eigenlijk? Wat heb ik u misdaan?

JEANNE : Och, ik weet het niet... (*staat bruusk overeind, gaat in de fond naar de 'rozenstruik' staan staren, rug naar het publiek*) Het is allemaal zo... ik weet het niet...

LUCIEN : (*voor zich uit*) Twintig jaar is lang om op dezelfde kop te moeten zien...

JEANNE : Ge trouwt met een man in de hoop dat ge hem zult kunnen veranderen. Maar dat doet hij niet, veranderen, tenzij de verkeerde kant op...

LUCIEN : Ge trouwt met een vrouw in de hoop dat ze NIET zal veranderen, maar zij verandert juist wèl. En ook de verkeerde kant op.

JEANNE : (*omkijkend*) En wat is er dan allemaal aan mij veranderd? Buiten mijn kont natuurlijk?

LUCIEN : Dat Jeanneke van vroeger was lief en vriendelijk en plezant. Ge deed me altijd lachen, vroeger...

JEANNE : En nu doet gij MIJ lachen. Sta nog eens recht?

LUCIEN : (*geïrriteerd gebaar*) Och mens... (*grist vliegenmepper van de tafel, luistert gespannen naar een insect dat om zijn hoofd lijkt te vliegen, begint in het rond te meppen*)

JEANNE : Ge moet wachten tot ze op uw voorhoofd gaat zitten en er dan mee tegen de muur lopen.

LUCIEN : (*vliegenmepper neerlegend*) Ik begin te geloven dat ge me dood zou willen!

JEANNE : Dat weet ik niet zeker, ik moet eerst eens uitrekenen hoe het zit met dat weduwepensioen. (*gaat op de bank zitten*)

LUCIEN : Natuurlijk, stel u voor dat gij zou moeten gaan werken!

JEANNE : Ik ben heel goed in staat om mijne plan te trekken, manneke. Ik ben tenslotte drie jaar langer naar school geweest dan gij.

LUCIEN : Daar zijt ge fier op, hè? Dat ge drie jaar langer dan ik op de kosten van uw vader en van de gemeenschap hebt mogen parasiteren?

JEANNE : Ik kan er ook niet aan doen dat gij daar de hersenen niet voor had.

LUCIEN : De hersenen? Ge weet goed genoeg dat mijn vader daar de centen niet voor had, ja. We waren thuis zo arm dat we zelfs geen kerstboom konden kopen. Met kerstmis moest ik de hele dag met mijn armen open staan, en dan hingen ze daar bollekes aan.

JEANNE : Waarom zei uw vader indertijd dan zo dikwijls: onze Lucien is niet van de slimsten?

LUCIEN : Dat was nadat hij u voor de eerste keer gezien had. (*springt overeind, gaat ijsberen*) Ik heb verdomme twintig jaar lang mijne nestel afgedraaid voor u en voor dat jong, en 't is nog niet goed!

JEANNE : Schei eruit met dat heen en weer lopen, ge weet dat ik daar zenuwachtig van word. Schei eruit, zeg ik! *(ze pakt hem bij het elastiek van zijn shorts op zijn rug zodat hij moet blijven staan om zijn broek niet te verliezen, ze blijft trekken zodat hij gedwongen naast haar op de bank ploft, ze staren allebei voor zich uit)* Och, ge zult uw best wel gedaan hebben, zeker...

LUCIEN : Niet te enthousiast, hè!

JEANNE : Ik denk dat het aan de maatschappij ligt. De maatschappij wil dat we ons hele leven bij elkaar blijven, en da's natuurlijk niet gezond. Da's tegen de natuur.

LUCIEN : Zwanen blijven toch ook heel hun leven bijeen?

JEANNE : Ja, daarom dat zwanen zo'n chagrijnige beesten zijn. Als ge niet oppast bijten ze in uw poten!

LUCIEN : Ik heb toch nog nooit in uw poten gebeten?

JEANNE : Gij niet, nee, gij bijt nergens in. Allez, toch niet in iets dat nog leeft.

LUCIEN : En we zijn weer zo ver zenne!

JEANNE : *(schokschoudert)* Ik kan er ook niks aan doen, seks is nu eenmaal een van de sterkste drijvende krachten van de natuur.

LUCIEN : Sinds wanneer zijt gij zo'n natuurmens? Is dat omdat ge een bloembak met geraniums aan de venster hebt gehangen?

JEANNE : Lucien... zijt gij nu echt zo'n botterik geworden of doet ge maar alsof om mij te pesten?

LUCIEN : *(aan zijn maag voelend)* Toen ik vanmorgen in de spiegel keek, moest ik precies overgeven.

JEANNE : Troost u manneke, dat bewijst in ieder geval dat ge nog goed kunt zien.

LUCIEN : *(staat op, loopt naar de tafel, pakt zijn glas, neemt een slok en gaat met het glas in de hand zitten, staart voor zich uit)* Ik een botterik... Och, misschien doe ik maar doe alsof, ja. Da's allemaal goed mogelijk...

JEANNE : En waarom?

LUCIEN : *(schokschoudert, zwijgt enkele tellen)* Ik weet het niet... ik denk... 't zal wel een gewoonte geworden zijn zeker? *(kijkt even om naar Jeanne)* Zoals bij u.

JEANNE : *(staat met langzame bewegingen op, gaat ook weer aan de tafel zitten)* Misschien had ik beter gedaan zoals ons Wis...

LUCIEN : Uw zuster? Da's een hoer gelijk een paard!

JEANNE : Pardon meneer, ons Wis is géén hoer!

LUCIEN : O nee, excuseer, ik was het weeral vergeten; de dochter van een notaris is geen hoer, uw zuster is horizontaal-toegankelijk-voor-een-breed-publiek.

JEANNE : Ze is nooit getrouwd, als ze een vent beu is gooit ze hem buiten. En zo blijft het altijd plezant natuurlijk.

LUCIEN : Als ge dat plezant wilt noemen. Ze is vijfenvestig jaar en ze bezit nog altijd niks.

JEANNE : Ik ook niet, maar ons Wis heeft tenminste al wel veel lol gehad.

LUCIEN : 't Kan natuurlijk zijn dat ze al lang ribbedebie is met de zwarte kous van mama. (*kijkt Jeanne aan*) Hoe, gij bezit ook niets? Ge hebt uw eigen huis, ge hebt uwen eigen auto en ge gaat ieder jaar met vakantie naar Benidorm. Wat moet ge nu nog meer hebben?

JEANNE : Och Lukske, alles wat ge met geld kunt betalen is de moeite niet waard om te bezitten.

LUCIEN : Schoon gezegd, dat staat in uwe Cosmo zeker? Ge moet dat maar eens vertellen tegen een dakloze! En daarbij; daarjuist zit ge nog te reclameren dat uwen auto te klein is. Wat wilt ge nu eigenlijk?

JEANNE : Wat zoude denken van een stukske vrijen?

LUCIEN : (*diepe zucht*) Ik zou er iets van krijgen, hè!

JEANNE : Ge krijgt er niks meer van, gij. Da's juist het probleem. Zoude toch maar eens niet naar de dokter gaan voor die pillen?

LUCIEN : Pillen, pillen, ik moet geen pillen! De Stan van de biljartclub heeft eens een keer zo'n Viagra pil gepakt; hij heeft een hele dag lang alles blauw gezien. Hij durfde niet meer buiten komen omdat hij dacht dat de straat vol met gendarmen liep!

JEANNE : En wat vond zijn vrouw ervan?

LUCIEN : Die was niet thuis.

JEANNE : Hoe die was niet thuis? Waarom had hij dan die pil gepakt?

LUCIEN : Wat weet ik daarvan? Om eens te proberen zeker?

JEANNE : Om wat te proberen?

LUCIEN : Zeg Jeanneke, vraag het hem zelf hè!

JEANNE : Heeft hij misschien een aanhoudster?

LUCIEN : Nog eens: wat weet ik daar nu van?

JEANNE : Mannen vertellen zoiets toch tegen elkaar om te stoeffen?

LUCIEN : Awèl, wij niet, wij zwijgen daarover.

JEANNE : Gij hebt er dus ook een?

LUCIEN : Wat?

JEANNE : Awèl, een aanhoudster.

LUCIEN : Hoe komt ge daar nu weer op?

JEANNE : Om over iets te kunnen zwijgen moet ge toch eerst iets hebben om over te zwijgen?

LUCIEN : Jeanne, alstublieft, ik héb geen aanhoudster!

JEANNE : Hebt ge er al blokfluit voor gespeeld?

LUCIEN : Och, ge weet dat ik al jaren niet meer op mijn fluit speel.

JEANNE : Da's geen antwoord op mijn vraag.

LUCIEN : Jeanne, moet ik het misschien op papier zetten? Ik-héb-geen-aanhoudster!

JEANNE : (*berustend*) Nee, waarschijnlijk niet, wat zoude gij daar ook mee moeten aanvangen?

LUCIEN : (*opeens wantrouwig*) Zeg, hebt GIJ er misschien een?

JEANNE : Watte, een aanhoudster?

LUCIEN : Ge weet goed genoeg wat ik wil zeggen!

JEANNE : Er zit een vlieg op uw oor.

LUCIEN : (*geeft zichzelf haastig een mep op zijn oor*) Heb ik ze?

JEANNE : Ze is weg, ze zat op uw ander oor. (*steekt haar glas bier op*) Santé! (*drinkt*)

LUCIEN : Van u krijg ik grijs haar met groene punten! En daarmee heb ik nog altijd geen fatsoenlijk antwoord. Ge zijt rond de pot aan het draaien, hè Jeanneke!

JEANNE : (*uitdagend*) En wat zoude doen als ik een aanhouder zou hebben? Allez vooruit?

LUCIEN : Hem een kaartje sturen met innige deelneming.

JEANNE : Jaja, ik geloof het direct. Ge zou zo jaloers zijn als de pest, ja. Ik ken u zo'n beetje. Uw speelgoed interesseert u niet, totdat ze het proberen af te pakken.

LUCIEN : Niet als het versleten speelgoed is, hé Jeanneke. Dat gaat gewoonlijk op de vuilkar.

JEANNE : *(legt langzaam tijdschrift op de tafel, staat rustig op, pakt emmer, gaat achter Lucien staat, giet de emmer over hem uit – Lucien blijft als bevroren zitten – zet de emmer over zijn hoofd, geeft nog steeds rustig een klopje op de bodem en gaat op haar gemak af langs rechts)*

LICHT UIT

Tweede scène

(Lucien komt op langs links. Hij draagt een badmantel van Jeanne en op zijn hoofd een handdoek in een tulband zoals dames wanneer ze hun haar gewassen hebben. Hij heeft een pot of een tube crème bij zich en een handspiegel. Hij gaat aan de tafel zitten en begint omstandig zijn gezicht in te smeren met crème, kijkend in de spiegel. Jeanne komt op langs rechts met in de handen een pot koffie en een kopje. Ze blijft staan om op Lucien neer te kijken.)

JEANNE : Ik had nooit gedacht dat dat zou kunnen.

LUCIEN : Dat wat zou kunnen?

JEANNE : Dat gij er nog idioter zou kunnen uitzien dan daarstraks.

LUCIEN : Vindt ge dit idioot? Hoe komt het dan dat gij ook altijd zo rondloopt? En hoe komt het dat vrouwen altijd mannenkleden mogen dragen maar niet andersom?

JEANNE : Omdat vrouwen er niet zo gauw belachelijk uitzien zeker? *(gaat aan de tafel zitten)*

LUCIEN : Belachelijk? Zagen de Romeinen er tweeduizend jaar geleden misschien belachelijk uit met hun minirokjes?

JEANNE : Dat weet ik niet, ik was er niet bij. Maar 't zal wel gemakkelijk geweest zijn voor hun vriendinnen. *(maakt geil grijnzend een gebaar alsof ze onder een rokje grijpt)*